

gebouw met de stoombrandspuit gaf oogenblikkelijk sterke vermindering van de mijtenplaag, die nu, de oorsprong bekend zijnde, spoedig overwonnen zal zijn.

In de vogelnesten, die opgeruimd werden, krioelde het van deze mijtensoort. De langdurige droogte kan hebben bevorderd, dat deze mijten zich over zoo'n grooten afstand hebben verspreid; toch is het opmerkelijk, dat dit bezwaar voorheen nimmer hier werd ondervonden, hoewel steeds vele vogels op de gestichtsdaken nestelden. Vermoedelijk is het heden een bijzonder vruchtbaar vogelmijtenjaar.

Rijkskrankzinnigengesticht te Grave, 6 Juni 1919.

J. A. VAN TROTSBURG.

ARTS-STAATSAMBTENAAR.

In een daartoe bijzonder belegde vergadering der afdeeling Zaanland van de Ned. Mij. t. b. d. Gen. is dit vraagstuk in den breede besproken. Er werd besloten, dat men zou trachten, door middel van de a.s. algemeene vergadering, aan het hoofdbestuur te verzoeken een commissie in te stellen om het vraagstuk nader te onderzoeken, aangezien men algemeen dit onderzoek gewenscht vond. De afgevaardigde der afdeeling Zaanland zal nu in de vergadering een voorstel in die richting doen, wel voorstel echter alleen nog behandeld kan worden, als tien afgevaardigden het steunen.

Nu is het dus zaak, dat ieder, die, evenals wij, een dergelijk nader onderzoek noodig acht, in zijn afdeeling dit ter sprake brengt, om hun afgevaardigde eventueel te kunnen opdragen het voorstel Zaanland te steunen. Van belang is, dunkt mij, nog, dat op het oogenblik aan de orde is, dat door zoo velen verlangd wordt, dat de gemeente of het rijk de wijkverpleging ter hand zal nemen — iets dat natuurlijk mijn volle belangstelling heeft, maar slechts een klein onderdeel uitmaakt van mijn algemeene plan. Is op deze wijze nu geen belangstelling in voldoende mate te verkrijgen, dan zou misschien een zelfstandige vereeniging aan het werk moeten gaan, zooals mij is voorgesteld; ik hoop echter, dat onze Maatschappij zelf de zaak ter hand wil nemen.

Wormerveer, 14 Juni 1919.

C. J. BRENKMAN.

Naschrift. De afd. „Zaanland” verzoekt bij deze den afgevaardigden der afdeelingen, die bovengenoemd voorstel steunen, dit vóór de vergadering aan den afgevaardigde van „Zaanland” mee te deelen.

Zaandijk,
14 Juni 1919.

De secretaris van „Zaanland”
C. E. VAN DER HORST.

DE DRAADPROEF VAN EINHORN.

De opmerkingen, die KOELENSMID in No. 23 van dit *Tijdschrift* gemaakt heeft, eischen een kort woord van repliek. Wie den onervarene alleen wil laten zeilen, dient hem een hoogst betrouwbaar kompas mede te geven; wie het vaarwater heel goed kent, komt allicht ook met een gebrekkig instrument tot zijn doel. Het lijkt mij een verkeerde wijze van doen, om, als KOELENSMID, deze waarheid om te draaien. Betrouwbaar is de katoendraad-proef nog allermintst. Dit leert mijn voortgezette ervaring. Dat leeren ook de waarnemingen van anderen, o.a. SCHALY, die de proef contrôleerden en tot gelijke negatieve uitkomst als ik geraakten. Dat leeren ten slotte ook de nieuwe cijfers van KOELENSMID zelf. In de vroegere mededeeling was sprake van 26 gevallen van klinisch vastgestelde zweer met 24 positief uitgevallen draadproeven. Nu zijn die 26 aangegroeid tot 61, waarvan er maar 44 positief uitvielen. Van de 137 op deze wijze onderzochte patiënten met maagklachten vinden wij er slechts 107 verantwoord. Om ons oordeel te vestigen, dienen wij ook te weten, hoe het den ontbrekkenden 30 vergaan is. Van 43 maaglijders zonder zweer waren er 12, bij wie de draad zich minstens éénmaal roed kleurde. Dat KOELENSMID van de onbewezen stelling uitgaat, dat alleen een minstens tweemaal (achter